

Vydává: Sdružení pro Krompach z.s. ve spolupráci s obecním úřadem, místními obyvateli a chalupáři jako občasník

č. 11 listopad

www.spk-krompach.wbs.cz

vydáno v Krompachu 29.10.2020

Zprávy z obce

Skromné koronavirové oslavy Dne vzniku samostatného československého státu 28.10.2020 v Krompachu.

Jak pokračují stavební úpravy v obci?

Garáže pro hasičská auta už mají strop, jen zastřešit!

Budova hasičárny má novou omítku (svépomocí SDH)

Záchytná retenční nádrž pro dešťovou vodu

Bylo vybudováno ve stráni na poštu pro zadržování vody v krajině a ochranu cest a silnice ve spolupráci s „Chráněnou krajinnou oblastí Lužické hory“ se sídlem v Jablonném v Podještědí.

Babinec

Milé ženy,

Zdravím Vás a sděluji, že vzhledem k nastalé situaci ruším naše schůzky Babince do konce letošního roku 2020.

Uvidíme, co bude dál. Děkuji, že jste na schůzky rády chodily a dobře jsme se bavily. Zachovejte mi svou přízeň i nadále, ať se Vám daří, přeji Vám všem pevné zdraví a těším se na další setkání.

S pozdravem Jarka „Davidka“.

Od našich dopisovaatelů

Trochu si v Kropachu snít

Sednout si v listopadu na pokraj lesa u pastviny v podzimní mlze a uvědomit si, jaké jsem pouhé smítko na zemi, ale jelikož myslím, mohu být i šťastný. A taky mám odpovědnost za sebe, a za to, co činím. A to právě zde, na konci civilizace, kde se svět elfů a jiných přírodních sil snoubí s naší ukřičenou civilizací. Lépe řečeno, před ní přechází a skrývá se, poznatelný jenom citlivým duším, jež jsou připraveny vnímat v tichu hudbu nadpřirozena. Les šumí ve větru..., stébla žlutnouchých trav se nachylují. - Jednou jsem četl myšlenku F. X. Šaldy: „Dumat jako les a mlčet jako skála.“ Tak to se tady v Lužickách může povést každému, kdo trochu chce. Najednou něco zažusť v suchém listoví pod vřesem a borůvkám! „No jo, asi myš, ježek nebo rejsek“, řeklo by se, ale kdo ví...? Co když skřítek ze Hvozdu? Nebo jiný posel nadpřirozena? Není zrovna Věch svatých, či Věrných zemřelých, kdy si zásvětí s naším světem v mlze, soumraku a mrholení podávají ruce? Trochu z toho zamrazí, ale vlastně proč, když mám čisté svědomí, že jsem nikomu neublížil? Nadsmyslné síly jdou přece jenom po lidských pašivkách!

Smráká se a počíná čas temných sil nad světlem. No nic, zvířátka to také každý den přežijí, tak proč ne my? Ale přesto bude dobré ještě uvidět na cestu zpět k chalupě, kde je teplo, sucho a bezpečí. Teď by bodl panák nějakého šnapsu: jsme přece v Sudetech. Jdu kolem starého javoru, ke kterému jsem jako chlapec jezdíval na kole jako k cíli cesty, kde se obrátím zpět k domovu. Pak už dlouhá léta ne a už to nezopakují. Všechno je jednou poprvé, a taky naposled, jen nevíme kdy? Jsem to ještě vůbec já? „Dvakrát nevstoupíš do jedné řeky“, říkali starořeční filozofové. Měli sice pravdu, ale přece jenom jsem to pořád já, i když ta řeka uplynula. I já jsem se změnil, jsem už pamětníkem (jezdím sem od dětských let roku 1962) – mé vzpomínky jsou jakýmsi pomníkem, že ještě něco trvá. Až nebudu, zřejmě i to zanikne. Tento svět je konečný, nicméně si s sebou na věčnost můžeme v ideální podobě leccos vzít. Nechtě je to jenom to dobré!

A tak si v Kropachu trochu sním, a jelikož sem jezdím tak dlouho, říkám si čím dál častěji: Kolikrát ještě? Zpovzdálí zní hlas kukačky, ale radši to nepočítám...

Milan Hlinomaz

Paní Jaroslava Náprstková pro Vás zpracovala a připravila další zajímavé čtení.

Josef Rössler- Ořovský– obdivuhodný sportovní nadšenec a profesionál

Sportovci jsou oblíbenou kategorií mezi známými osobnostmi. Často proslavili Čechy ve světě. Někdy v cizině ani nevědí, kde leží Čechy, ale takový Zatopek ve své době nebo Jágr dnes – to jsou pojmy celosvětově proslulé.

Ale jsou zase takoví jedinci, kteří mají na svém kontě obrovské zásluhy za rozvoj sportovních odvětví v novodobé historii sportu, i když o nich ví jen malé procento lidí. Jedním z nich je Josef Rössler-Ořovský, jehož obrovské nasazení je pro dnešní dobu až neuvěřitelné. Nebyl sám, ve 2. polovině 19. století byla řada podobných nadšenců, „bláznů“, kteří věnovali čas, peníze, energii, majetek a mnohdy zdraví, někdy i život ve prospěch moderního životního stylu, ve kterém byl nový fenomén – sport.

V 60. letech 19. století nastala v habsburské monarchii řada politických změn. Padl Bach, na světě byla nová ústava, lidé se mohli opět scházet a provozovat různé druhy aktivit – společenských, kulturních, zájmových. Jako houby po dešti vznikaly spolky – české i německé. V r. 1862 vznikl spolek Sokol, ve stejném roce byl založen Lední klub, v r. 1868 Český veslařský klub Vltavan. To byl ještě Josef-Rössler-Ořovský „na houbách“.

Narodil se 29.6.1869. Jeho otec vlastnil velkoobchod s drogistickým zbožím v centru Prahy nedaleko Václavského náměstí. Josef jako nejstarší syn měl podle jeho představ pokračovat v rodinném podniku. Potomek se však nevyvíjel v duchu otcova snu. Jako čilý student reálného gymnázia v Jindřišské ulici propojil své spolužáky z primy a sekundy k různým sportovním aktivitám. Zejména bruslili na zamrzlé Vltavě, v bývalých hradebních příkopech, na kluzištích v zahradách, běhali ve vinohradské zahradě Kanálce a dá se říci, že již díky Josefově cílevědomému přístupu pravidelně trénovali. Již v roce 1881 – tedy ve svých 12 letech – vytvořil z této party nadšenců bruslařský kroužek, který měl honosný název Bruslařský klub. Vytvořili si stanovy klubu, sami si je schválili, opatřili bílé čapky s odznakem brusle a nápisem Bruslařský klub. V této činnosti se zapojoval i Josefův mladší bratr Karel.

O záměrech, konkrétních příhodách a dalších autentických událostech se dozvídáme z celoživotních deníkových zápisků, které si začal Josef zaznamenávat od svých 17ti let. Deník měl nadpis „My sports“. Tento anglický nadpis odrážel jednak

skutečnost, že Anglie byla ve druhé polovině 19. století vzorem pro začínající milovníky sportu, jednak dokládá jazykovou vybavenost Josefa Rösslera. Samozřejmě ovládal němčinu, dále angličtinu, francouzštinu, italštinu a ruštinu.

Z deníku si můžeme udělat představu o tom, kolik času věnoval sportu. Obvykle trénoval, a to i později, od 5 hodin ráno a pak podle možnosti i odpoledne nebo v podvečer. K záznamu na Štědrý den r. 1886 uvádí, že ten den trénoval od 10 hod. do 12 hod, pak od 15 hod. do 17 hod. Doma ho asi nepochválili. V této době si však rodiče ještě mysleli, že ho sportovní nadšení přejde. To byla ovšem velká mýlka. Naopak Josef rostl nejen jako sportovec, ale jako organizátor a nadšenec pro zcela nové disciplíny.

Ještě vysvětlení přídomku Ořovský. Sportovní aktivity byly trnem v oku konzervativním pedagogům, což známe z proslulých filmů, literatury Jaroslava Žáka a dalších zdrojů. Pokud se studenti a žáci účastnili sportovních soutěží a závodů, vystupovali pod jiným jménem. Také Josef Rössler používal v utajení pseudonym Ořovský a využil německý výraz „Ross“, což znamená česky „oř“. Tedy do Josefova života krásně zapadající přívlastek.

Před závěrem první části ještě nahlédneme do deníku Josefa Rösslera- Ořovského. Začínal bruslením a jeho vzpomínky na bruslení pod Vyšehradem jsou svědectvím o bruslení, které ještě nebylo sportovní disciplínou, ale zábavou.

„U Vyšehradské skály bývalo mezi roky 1875-1890 ke stu saní, zeleně natřených, na kterých obecnstvo za malou odměnu ...vozeno bylo. Bodří Podskaláci sami byli obruseni a zřizovali kluziště, zametali led, budovali z ledu, sněhu i prken šatny, pořizovali lavice a hlavní věc: půjčovali brusle! Sta bruslí viselo na stojanech... Těch starožitných modelů! Vše na řemeny. Šroubovek nebylo... Halifaxka, původní americký model a patent, přišla do Prahy teprve roku 1884. Těch však používali pouze zámožní lidé v klubech... Pro nás pány kluky a studenty byly šnekovky, dřeváky, šroubovky, čunderky, šlajfky vzácným ideálem. Často měli dva hoši pár bruslí dohromady a pak se jelo po jedné a druhou nohou se odráželo botou...“.
připravila J.Náprstková

Prvotní způsob klouzání na kostěných bruslích, při kterém se k odrazu využívalo odpichování jednou nebo dvěma tyčemi, byl společným předchůdcem bruslení i lyžování.

Kostěné brusle byly postupně nahrazovány bruslemi železnými, které umožňovaly rychlejší a jistější pohyb po ledě. Stáří pravděpodobně nejstarších nalezených kovových bruslí tvořených železným páskem zasazeným do dřevěné destičky je odhadováno na 2000 let.

Ve 4. a 3.století př.n.l. se v rozsáhlé oblasti dnešního Irska, Švýcarska, Francie, Německa i našeho území usídlily kmeny Keltů. Právě Keltové, výborní zpracovatelé železa, začali novou epochu ve vývoji bruslení. Kostěné brusle nahradily brusle železné, které umožňovaly díky železnému pásku zasazeného do dřevěné destičky rychlý pohyb po ledě. Nejstarší nalezené kovové brusle, jejichž stáří je odhadováno na 2000 let, jsou uloženy v budapeštském muzeu.

Brusle neznámého stáří

Klasika – ŠLAJFKY. Dosud žijí pamětníci, kteří na nich začínali.

Život na vsi.

2. část

Babička měla husy a staré husy vykrmovala zavřeně ve stlučené dřevěné posadě, aby se vůbec nemohly hýbat, šiškami ze šrotu. Aby rychle tloustly a přibíraly. Husu vyndala, dala si ji mezi nohy, šišky usušené na kamnech namočila do vody, aby jim to nedrhlo, a šup s nimi huse dozadu do zobáku. A pak jim je hlazením po krku vpravovala až do žaludku. Až k prasknutí. A pak znovu s husou do vězení. Husy tloustly a tloustly. To byla pak játra. Kdyby to dnes viděli ochránci zvířat, tak by to s nimi asi seklo. A všechny husy babička škubala. Drala peří a všem nám vnoučatům pak na šlapací člunkové Singrovce, co mám ještě na půdě, našila výbavu. Dvě duchny a dva polštáře. To bylo tenkrát něco. To byla výbava z prachového peří. Dovedete si to představit? Šest dětí krát dvě. To bylo dvanáct peřin a dvanáct polštářů. Neuvěřitelná práce a píle. Husy jsme chodili pást a měli jsme tu pro ně i takzvaný kálek, malý rybníček, který vyhloubil děda na potůčku, co vytékal ze studny. Pod ním, kde voda z roury vytékala, jsme si montovali vlastnoručně vyrobené dřevěné vodní mlýnky s lopatkami. V kálku se husy ráchaly, protože to mají rády a čistí se. My ale také, protože tu žádné koupaliště nikde nebylo a mermomocí jsme se chtěli koupat.

Kálek měl asi dvakrát tři metry a my jsme do něj skákali šipky, spíše placáky, protože tam bylo jen asi třicet centimetrů vody. A pouštěli jsme si na něm lodičky z kůry se špejlovým stěžněm, plechovým kormidlem a s plachtou z papíru. Všechno kolem dokola bylo podělané od hus. Hrůza. My jsme chodili v létě převážně bosí, a tak nám ten jejich husí špenát velmi často prolézal mezi prsty.

Taky jsme chodili na bouračky, kde bylo lupení a šutry, sbírat šneky. Těch tu byly spousty. Roztloukali jsme je kladívkem nebo kamenem a dávali je husám. Ty se mohly po nich utlouct. Kdyby to viděli Francouzi, pro které je to lahůdka, tak by asi bledli vzteky a závistí, že my s nimi tady krmíme husy a oni si je musí kupovat v drahém lahůdkářství. Jednou jsme nasbírané šneky v plechovém kýblu nechali u baráku a najednou slyšíme nějaký rachot a kejhání. Husy kýbl převrátily, rvaly se mezi sebou a svými zobáky si už se šneky poradily samy. Od té doby jsme jim je už neroztloukali. Husy měly svého vůdce, stejně jako my později za totality, starého husáka. My jsme se ho báli, bolestivě štípal. Děda mě naučil obranu. Říkal mi: „Jirku (ne Jirko), když na tebe jde s nataženým krkem, roztaženými křídly a syčí, tak počkej, až přijde až k tobě, chytni ho za ten krk, zatoč se s ním kolem dokola a zahod' ho. Zkus to.“ Tak jsem to zkusil a ono to fungovalo. Od té doby jsem se ho už nebál. Báł se on mne. S tím v Praze na hradě to bohužel tak jednoduše nešlo.

Když se vylíhla mladá žluťoučká housátka, tak je babička dávala ke kamnům do krabice od margarinu se senem a všichni jsme se na ně chodili dívat, jak jsou něžná a roztomilá. Trhali a sekali jsme jim nadrobno řebříček a mlad'ounké kopřivy. To jsme smíchali s kozím mlíkem a později i se šrotem a tím jsme je krmili. Rostla, rostla, byla krásná a neodolatelná, pak se přepeřila na bílo a když dospěla, tak je babička několikrát oškubala. A když prošla klecovým výcvikem, tak jsme je podřízli a snědli. To je realita. Kdybychom husy nejedli, tak se prý můžou dožít až šedesáti let. Stará paní Klingorová, ta měla husu a ta za ní chodila léta jako pejsek. Kolika se dožila, nevím, myslím ta husa, ale asi už nebyla k jídlu. Měla ji hrozně dlouho. Husy jsou na ptáky docela chytré.

Oproti husám jsou slepice úplně dementi a debilové. Zkuste před ně postavit zrcadlo a uvidíte. Ale jsou moc užitečné. Pro vajíčka a ty staré na papriku nebo na polívku. S husami ale mají jedno společné. Všechno podělal. Na zadní dvorek, kde všechna ta havěť pobývala, se nedalo vejít bez bot. Je zajímavé, že když se tenkrát narodila kuřata a povyroستla, tak ta jsme nikdy nejedli. Ta byla škoda zabít, protože z nich vyrostou možná nosnice. Těžko se to u těch malinkých rozlišovalo. Odnесли to jedině kohouti, ale to až tehdy, když už se to dalo bezpečně rozpoznat. Až později podle hřebínku. Kohout totiž nemá pimpasa, podle kterého bychom se mohli pohlavně hned orientovat, ale kloaku. Kloaka to je taková, to je takový, to je ve slepici i v kohoutovi taková díra a tam je úplně všechno. Něco jako v prodejnách smíšeného zboží, tam mají také všechno dohromady. Kloaka nebo pimpas, na paprice nám to bylo úplně fuk. A tak jsme malá kuřátka dávali stejně jako housata nejdřív do krabice ke kamnům do tepla a když už pak bylo hezky, tak na zahradu do drátěné posady. Ta ale musela být svrchu přikryta drátěným poklopem kvůli dravcům, hlavně kaňatům.

Jíst kuřata byla tenkrát vzácnost. Teprve až když vznikly průmyslové drůbežárny, tak kuřat bylo dost. Ale to bylo až mnohem později. Slepice snášely vajíčka. Ta jsou samozřejmě nejlepší čerstvá. Aby však bylo vajec dost i na zimu, tak na jaře a v létě v době hojnosti se nakládala do pětilitrovky do vodního skla. To už dnes neexistuje, je to zbytečné, vajec je dost celý rok a málokdo si to už pamatuje. A já, jak jsem kolem sebe slyšel pořád čerstvá vajíčka, čerstvá vajíčka, ta jsou nejlepší a nejzdravější, tak jsem je chtěl mít opravdu co nejčerstvější a vždycky jsem si dle dědovy rady vyčíhal, jak slepice začne na dvoře kdákat a leze po posraném žebříku, tak jde do kurníku snášet. Pak jsem to oběhl, vevnitř jsem si zezadu počkal, až vejce snese, a ještě teplé jsem jí ho ukrad a utíkal s ním za babičkou. „Babi, babi, čerstvé vajíčko, prosím tě, udělej mi ho.“ A babička vzala malou pánevku, starý elektrický vařič se žhavicí spirálou, který často vyhazoval pojistky, zapíchla ho do „zlodějky“ (dříve integrovaná zásuvka v objímce na lustru-pozn. redakce) na lustru a hned mi ho umíchala na másle. Čerstvější vajíčko nikdo na světě nemohl mít. Tři minuty po snůšce. Se slepicemi jsme také dělávali psí kusy. Respektive strejda. Chytil slepici nebo kohouta, dal jí hlavu pod křídlo, držel ji tak v rukou a asi půl minuty s ní před sebou točil v kruhu. Když ji pak položil na zem, tak slepice byla jako mrtvá, spala. Po chvíli se najednou probírala, vyskočila a začala kdákat, pomateně pobíhat po dvoře a do všeho vrážet.

J.P

Dostali jsme do redakce e-mail od pana Táboříka:

Dobrý den,

věnuji se rodokmenu a dostal jsem se k informaci, že jeden z mých příbuzných se jmenoval Antonín Tábořík a vedl v Krompachu pohostinství. Odkdy přesně nevím, pravděpodobně mezi lety 1960-1966. Zemřel v prosinci 1966 - zmrzl v příkopu.

Chtěl bych se zeptat, zdali nevíte, kde jeho podnik stával, nebo zda nemáte kontakt na někoho, kdo se zabývá historií obce (např. kronikář).

V příloze naleznete fotografie, jak Antonín vypadal.

Děkuji za odpověď.

S pozdravem Tomáš Tábořík

Po pátrání jsme nakonec za přispění několika místních občanů získali následující odpověď, která by mohla zajímat více lidí, nebo by ji mohl ještě někdo doplnit. Veškeré získané informace předáme panu Tomášovi Táboříkovi:

Táboříkovi kdysi bydleli ve Cvikově, měli tam obchod, potom měli hospodu v Mařenicích a taky na Juliovce - 60 léta. V mládí jsem se s nimi dobře znal. (p. J. Řípa)

Znáte někdo něco více?

Ozvěte se. Budeme rádi a informaci předáme.

Redakce

Údolíčko, tentokrát foto dalších zajímavostí.
Tentokrát novinky z říše hub v údolíčku.

Květnatec Archerův

dvojčata Muchomůrky Červené

foto: J. Čeledová

Nová replika původní kapličky na Českolipské ulici v Krompachu.

Viděli jste? Ne? Tak se zajděte podívat. Stojí to za to a je to pro nás, Krompašáky...

Na konci Českolipské ulice roste replika původní kapličky. Roste na původních základech, kde kdysi kaplička stála. Majitel blízké chalupy, p. Sidak, ji staví vlastníma rukama a na své náklady bez přispění kohokoliv. Vzniká nám tady replika historicky památné stavby. Je to stavba, o které i málokdo ví, že kdysi existovala.

Určitě by stála za podporu od nás všech. Podpořme stavbu, o formě podpory se lze dohodnout s p. Sidakem.

Kdo chce, určitě může.

Foto: redakce

K procvičení mozku, abychom nezakrněli.

	1	7	2		9	4	5	
			3		8			
	8						3	
	2	8		1		5	4	
7								1
	5	1		3		6	7	
	7						8	
			4		3			
	3	2	1		7	9	6	

					2	3		
	2			5	6		4	8
3	6		9					
2							8	4
	9							1
	4	3						2
					5		3	8
	1	4		3	9		6	
		6	7					

Distanční výuka?

Přesmyčky

Části těla

Čekazde - .....

Dilyven - .....

Křestní jména

Krade - .....

Osmina - .....

Osilmrav - .....

Nelida - .....

Ukladna - .....

Profese

Cpeslona - .....

Řešl dekolty - .....

Opilcitas - .....

Dortgolem - .....

Kdoneplati - .....

Inzerce

Termíny rozvozu plynu pro rok 2020: 14.11., 5.12.2020 - mob.: 777 174 836

Řídicí systémy Siemens, Amit
Hardware servis
Audio, Video, kamerové systémy, EZS
Webdesign a tvorba webových stránek
Tf: +420 608 024714, +420 777 024 746

Inteligentní domy LOXONE, Fibaro
Antény, satelity - montáže servis
Elektroinstalační práce, revize
email: info@nomiret.cz

Irena Veselá Rendlová

autorský šperk a doplňky,
umělecké zpracování kovů

www.irenavr.cz

+420 604 106 557   sperk@irenavr.cz

UPOZORŇUJEME NA VYNUCENOU ZMĚNU NÁZVU WEBOVÝCH STRÁNEK NA:

www.spk-krompach.wbs.cz

Jednotlivé příspěvky se nemusí shodovat s názorem redakce Krompašských Rozhledů.

Není – li uvedeno jinak, autory fotek je redakce KR.

Pište na adresu: R.Kalita – Valy 75 (můžete vhodit do schránky na vrátkách), kalitovi@volny.cz, nebo na e-mail: spk_krompach@volny.cz, případně je možno www.spk-krompach.wbs.cz

Dobrý den všem,

humanitární a další organizace v našem regionu nabízejí pomoc ohroženým skupinám občanů, zejména zásobování potravinami, léky a hygienickými potřebami. Níže je odkaz s podrobnějšími informacemi.

<http://cck-liberec.cz/nakupy-pro-seniory-a-ztp-liberecko-a-novoborsko/>

Pěkný den

Ing. Daniela Vondrová
veřejný opatrovník
koordinátorka sociálních služeb
tel: 487 712 364, 775 869 048
e-mail: dvondrova@novy-bor.cz

Město Nový Bor
nám. Míru 1, 473 01 Nový Bor
www.novy-bor.cz

POMOC PRO SENIORY NOVOBORSKO

Poradíme, zařídíme, zprostředkujeme!!!

- Potřebujete obecné informace o současné situaci?
- Řešíte úřední záležitosti a nevíte na koho se obrátit?
- Víte o seniorovi, který je sám a potřebuje pomoc?
- Hledáte možného poskytovatele sociálních služeb?
- **Potřebujete zajistit nákup potravin a léků?**

+420 608 303 666

v pracovní dny od 8 do 15 hodin

Služba je zajišťována Komunitním střediskem KONTAKT Liberec, p. o.
a Oblastním spolkem Českého červeného kříže Liberec.

NÁKUPY PRO SENIORY NOVOBORSKO

NÁKUPY POTRAVIN dle vlastního výběru

NÁKUP HYGIENICKÝCH POTŘEB A DROGERIE

VYZVEDNUTÍ LÉKŮ A ZDRAVOTNÍCH POMŮCEK

ZAKOUPENÍ NANO FILTRŮ 10 ks/10 Kč

+420 608 303 666

v pracovní dny od 8 do 15 hodin

Služba je provozována Komunitním střediskem KONTAKT Liberec, p. o. a Oblastním spolkem Českého červeného kříže Liberec a nenahrazuje odbornou ani právní pomoc. Je bezplatná pro seniory starší 65 let, držitele průkazu ZTP a dlouhodobě nemocné. U nákupu není možné požadovat konkrétní produkt ani obchodní řetězec. Minimální hodnota nákupu je 200 Kč, maximální 1000 Kč. Pro vyzvednutí léků je třeba nahlásit kód eReceptu. Platbu kartou hlaste předem!

Skauti znovu pomáhají Lince seniorů, zajistí nákupy a pochůzky

Linka seniorů, organizace Elpida, opět spojuje své síly s organizací Junák – český skaut. Pracovníci Linky budou telefonicky na čísle 800 200 007 přijímat poptávky od seniorů po celé zemi a dospělí skauti a skautky se budou moci díky jednoduché webové aplikaci přihlásit k pomoci konkrétním lidem ve svém okolí.

Linka seniorů 800 200 007 je anonymní a bezplatná telefonická pomoc pro seniory a osoby pečující o seniory. V čase koronavirové epidemie posílila významně svůj provoz a poskytuje seniorům i jejich blízkým informace a podporu, volající ale také přímo propojuje s dobrovolníky z řad skautů.

„Stejně jako na jaře je i nyní zásadní, aby lidé z ohrožených skupin omezili návštěvu míst s vysokým rizikem nákazy. Tento apel však v současnosti nezaznívá příliš silně. Proto přichází skautský vzkaz: zůstaňte v bezpečí a využijte pomoci skautů a skautek,“ říká starosta Junáka – českého skauta Josef Výprachtický.

„Každý den teď volá řada seniorů, kteří se cítí být onemocněním COVID-19 ohrožení a chtějí se vyhnout místům s vyšší koncentrací lidí. Potřebují například doručit nákup či léky,“ vysvětluje vedoucí Linky seniorů Kateřina Bohatá. Pracovníci Linky mohou díky speciální webové aplikaci spojit volajícího se skautským dobrovolníkem v jeho okolí. Dobrovolníci pak pomáhají s nákupem základních potravin a dalších základních potřeb, vyzvedáváním léků v lékárně nebo třeba s platbou složenek. „Na jaře byla tato pomoc velmi důležitá, a to nejen prakticky, ale také proto, že samotný kontakt s dobrovolníkem byl pro seniory povzbuzením,“ dodává Bohatá. Do jarní fáze projektu Skautská pomoc se zaregistrovalo přes sedm stovek skautů a skautek.

Systém Skautské pomoci (www.skautskapomoc.cz) má celorepublikovou působnost a je postavený na propojování konkrétní poptávky seniora v konkrétním místě, kterou přijmou pracovníci Linky seniorů, a dospělých skautských dobrovolníků a dobrovolnic. Ti se sami hlásí na jednotlivé úkoly a zavazují se k jejich splnění. Pomoc může být i pravidelná a dlouhodobá. Do systému se mohou registrovat pouze dospělí členové a členky Junáka – českého skauta ve věku 18 až 60 let. Při registraci mmj. se zavazují, že budou v maximální míře dodržovat pravidla bezpečné pomoci.

Výhodou Linky seniorů a Skautské pomoci je, že senioři mohou vyřídit vše po telefonu, nemusí umět pracovat s internetem a mít k němu přístup. Co Linka seniorům nabízí? „Dokážeme sestavit krizový plán, pokud má senior potíže a neví, jak je řešit. Pomůžeme mu se uklidnit a získat ztracenou rovnováhu, dát relevantní informace a propojit s konkrétní službou či pomocí,“ uvádí Bohatá.

Bližší informace najdete na webu www.elpida.cz a www.skautskapomoc.cz

Kontakty:

Linka seniorů tel.: 800 200 007 – každý den od 8 do 20h – www.linkasenioru.cz